

Četrtek, 19. januar 2006

19. poziva k umiku vseh obtožb proti Stanislavu Dmitrijevskeemu in poziva ruske oblasti, da spoštujejo svobodo tiska in novinarjev;
20. obžaluje, da je bil zakon, ki krepi nadzor vlade nad nevladnimi organizacijami v Rusiji, sprejet v obeh domovih parlamenta in se ni v celoti upoštevalo priporočil, ki jih je v svojem začasnem poročilu podal Svet Evrope; upa, da lahko predsednik Putin še pred podpisom zakona zagotovi, da bo ta popolnoma skladen s priporočili Sveta Evrope in jasno oblikovan tako, da bo preprečeval nadlegovanje aktivistov nevladnih organizacij v Rusiji;
21. s tem v zvezi poziva Svet in Komisijo, naj po svojih najboljših močeh podpreta razvoj in uveljavitev močne, živahne, neodvisne in pristne civilne družbe v Rusiji kot temeljnega in nepogrešljivega elementa delujoče demokracije;
22. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, parlamentom in vladam držav članic, vladi in parlamentu Ruske federacije ter Svetu Evrope.

P6_TA(2006)0027

Potek, teme in okvir za ovrednotenje razprave o Evropski uniji

Resolucija Evropskega parlamenta o obdobju za razmislek: potek, teme in okvir za ovrednotenje razprave o Evropski uniji (2005/2146(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe iz Nice,
- ob upoštevanju Pogodbe o Ustavi za Evropo,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. januarja 2005 o Pogodbi o Ustavi za Evropo ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju izjav voditeljev držav ali vlad držav članic z dne 18. junija 2005 o ratifikaciji Pogodbe o Ustavi za Evropo ob zaključku Evropskega sveta z dne 16. in 17. junija 2005,
- ob upoštevanju Pogodbe o pristopu Bolgarije in Romunije k Evropski uniji,
- ob upoštevanju mnenj o obdobju za razmislek Odbora regij z dne 13. oktober 2005 ⁽²⁾ in Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 26. oktober 2005 ⁽³⁾ na zahtevo Evropskega parlamenta ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 15. in 16. decembra 2005,

⁽¹⁾ UL C 247 E, 6.10.2005, str. 88.

⁽²⁾ CdR 250/2005 končno, še ni objavljeno v Uradnem listu.

⁽³⁾ CESE 1249/2005, še ni objavljeno v Uradnem listu.

⁽⁴⁾ Točki 9.1. in 9.2, P6_PV(2005)09-06.

Četrtek, 19. januar 2006

- ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za ustavne zadeve in mnenj Odbora za zunanje zadeve, Odbora za industrijo, raziskave in energetiko, Odbora za regionalni razvoj, Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, Odbora za kulturo in izobraževanje, Odbora za pravne zadeve, Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve in Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A6-0414/2005), ker
- A. so 29. oktobra 2004 Pogodbo o Ustavi za Evropo podpisali voditelji držav in vlad 25 držav članic Evropske unije in jo je Evropski svet ponovno potrdil s svojo izjavo z dne 18. junij 2005,
- B. je osnutek Ustave pripravila Evropska konvencija, ki je v primerjavi s prejšnjimi postopki za pripravo novih pogodb dosegla novo raven odprtosti, pluralizma in demokratične legitimnosti,
- C. je Evropski parlament s svojo resolucijom z dne 12. januarja 2005 podprl Ustavo z več kot dvotretjinsko večino kot „dober kompromis, ki vodi k bistvenemu izboljšanju veljavnih pogodb ... [in ki bo] zagotavljala trden in trajen okvir za prihodnji razvoj Evropske unije, ki bo omogočil nadaljnje širitve, medtem ko je odprt za prilagoditve, kadar bo to potrebno“,
- D. reforme, ki jih predvideva Pogodba o Ustavi za Evropo so med drugim namenjene obvladovanju posledic širitve Unije 1. maja 2004, uspeh te in prihodnjih širitev pa bo v nevarnosti brez ratifikacije ustavnega paketa,
- E. je trinajst držav članic ⁽¹⁾, ki predstavljajo večino držav članic Unije, od takrat ratificiralo Ustavo v skladu s svojimi ustavnimi pravili, vključno z referendumoma v Španiji in Luksemburgu,
- F. sta Francija in Nizozemska po referendumih 29. maja in 1. junija 2005 zavrnila ratificirati Ustavo, zaradi česar se je postopek ratifikacije ustavil v večini preostalih desetih držav članic,
- G. člen 48 Pogodbe o Evropski uniji določa, da Ustava ne bo začela veljati, razen če in dokler je ne ratificirajo vse države članice,
- H. Izjava 30, priložena k Pogodbi o Ustavi za Evropo, pravi, da „če v dveh letih po podpisu Pogodbe o Ustavi za Evropo štiri petine držav članic to pogodbo ratificira in ima ena ali več držav članic težave v postopku ratifikacije, se zadeva odstopi Evropskemu svetu“,
- I. je treba spoštovati tiste države članice in njihovo prebivalstvo, ki so ratificirali Ustavo, kot tudi tiste, ki je niso, ter natančno analizirati razloge za negativna izida v Franciji in na Nizozemskem,
- J. se zdi, da je bilo glasovanje proti bolj izraz nezadovoljstva zaradi trenutnega stanja Unije kot izrecno nasprotovanje ustavnim reformam, vendar pa se zaradi izida tega glasovanja paradoksalno ohranja status quo in onemogočajo reforme,

(¹) Nemčija, Grčija, Španija, Italija, Ciper, Latvija, Litva, Luksemburg, Madžarska, Malta, Avstrija, Slovenija, Slovaška.

Četrtek, 19. januar 2006

- K. je Evropski svet v svoji izjavi z dne 18. junija 2005 to analizo potrdil in sprejel stališče, da „ti izidi ne postavljajo pod vprašaj prispevkov državljanov pri oblikovanju Evrope“, temveč da „so državljani izrazili zaskrbljenost, ki jo je treba upoštevati“; Evropski svet se je zato odločil za „obdobje za razmislek, ... da bi omogočil široko razpravo, v katero bodo vključeni državljani, civilna družba, socialni partnerji, državni parlamenti in politične stranke“; voditelji vlad pa so se strinjali, da bodo v prvi polovici leta 2006 „ocenili vse razprave v državah članicah in se dogovorili o nadaljnjem postopanju“,
- L. so v tej izjavi voditelji vlad izjavili, da se postopek ratifikacije lahko nadaljuje, in se tudi strinjali, da je treba podaljšati prvotni rok za začetek veljavnosti Ustave (1. november 2006),
- M. Evropski svet ni dovolj pojasnil ciljev obdobja za razmislek ali opredelil metod in okvira za oblikovanje zaključkov iz te razprave in je od takrat pri njem opaziti pomanjkanje politične volje in sposobnosti za spodbujanje in vodenje evropskega dialoga,
- N. je Evropski svet decembra 2005 Komisiji naložil, naj pripravi „celovit in obsežen pregled, ki bo zajemal vse vidike porabe EU, vključno s skupno kmetijsko politiko (SKP), ter pregled sredstev, vključno z rabatom za Združeno kraljestvo“ v letih 2008/2009,
- O. ugotavlja, da se je obdobje za razmislek začelo z razpravo o kontekstu, ne o besedilu, z vprašanji, kot so prihodnost evropskega socialnega modela, evropske gospodarske možnosti, hitrost širitve, srednje-ročni proračun in enotni trg na področju storitev - vprašanji, ki brez izjeme stojijo v ospredju,
- P. Komisija je objavila svoj prispevek k obdobju za razmislek s ciljem, da s podpiranjem nacionalnih razprav in spodbujanjem pobud na ravni Skupnosti ponovno vzpostavi zaupanje javnosti v Evropsko unijo, ki ne bi smela odvrniti vseh evropskih političnih institucij od skupnega prizadevanja ali vodenja, ki resno obravnava strateški pomen Ustave in politično realnost pogojev, od katerih je odvisen njen uspeh,
- Q. nacionalni parlamenti in Evropski parlament morajo v celoti odigrati svojo vlogo v obdobju za razmislek, predvsem z vrsto skupnih parlamentarnih forumov, na s katerimi bodo spodbujali, usmerjali in sintetizirali evropski dialog, ⁽¹⁾
1. potrjuje svoje prepričanje, da Pogodba iz Nice ni trajna osnova za nadaljevanje procesa evropske integracije;
 2. potrjuje svojo zavezanost, da brez nepotrebnega odlašanja doseže ustavno ureditev, s katero se bodo okrepili parlamentarna demokracija, preglednost in načelo pravne države, utrdile temeljne pravice, razvilo državljanstvo in povečala sposobnost razširjene Unije za učinkovito ukrepanje doma in na tujem; se boji, da Unija brez ustavne ureditve ne bo mogla pričakovati podpore svojih državljanov, ohraniti zagona integracije in postati verodostojen partner v svetovnih zadevah; opozarja na svojo podporo Pogodbi o Ustavi za Evropo, da bi bili s tem doseženi ti cilji; poziva Evropski svet, da tudi junija 2006 svečano razglasi enako zavezanost za ustavno ureditev za prihodnost Evrope;
 3. priznava, da je pri ratifikaciji Ustave prišlo do težav, ki se lahko izkažejo za nepremostljive, če se ne sprejmejo ukrepi, s katerimi bi pomirili bojazni, izražene v Franciji, na Nizozemskem in drugod;

⁽¹⁾ XXXIV. srečanje COSAC, 10.–11. oktober 2005.

Četrtek, 19. januar 2006

4. poudarja, da nadaljnja širitev Unije po pristopu Bolgarije in Romunije ni več možna na podlagi Pogodbe iz Nice;
5. opozarja, da politične težave ter institucionalne slabosti, ki jih je obravnavala Konvencija, ne bodo minile in se bodo celo večale, razen če in dokler ne bodo uveljavljene reforme, predvidene v Pogodbi o Ustavi za Evropo;
6. ugotavlja, da se veliko izraženih pomislekov nanaša bolj na splošne in specifične probleme konteksta kot pa na samo besedilo; meni, da bi bilo lažje najti rešitev glede besedila, če bi v zvezi s temi problemi lahko dosegli napredek;
7. nasprotuje predlogom za oblikovanje jedrnih skupin nekaterih držav članic, dokler je ustavni postopek še v teku; ostro obsoja kakršen koli predlog, da bi zunaj sistema EU oblikovali koalicije nekaterih držav; opozarja, da mora okrepljeno sodelovanje spodbujati uresničevanje ciljev Unije, zaščititi njene interese in krepiti njene integracijske procese ter da mora biti v vsakem trenutku odprto za vse države članice; med drugim opozarja, da se takega sodelovanja ne bi smelo vzpostaviti na račun prizadevanj za doseg Ustave za Evropo brez nepotrebnih zamud;
8. opozarja, da lahko strategija, ki temelji na selektivnem izvajanju Ustave, uniči soglasje, s katerim je bilo doseženo ravnotežje med institucijami in državami članicami, s čimer bi se zaostрила kriza zaupanja;
9. ugotavlja, da obstaja zgolj omejeno število demokratičnih reform, ki se jih na tej stopnji lahko uvede brez spreminjanja pogodbe, vendar z revizijo poslovnika ali medinstitucionalnega sporazuma, kot so na primer preglednost sprejemanja zakonodaje v Svetu, uvedba oblike državljanske pobude, izboljšanje postopka komitologije, polna uporaba „prehodnih določb na področju pravosodja in notranjih zadev ter strožji nadzor parlamentov držav članic nad zadevami EU;
10. predlaga, da bi obdobje za razmislek uporabili za ponoven začetek projekta ustave na podlagi široke javne razprave o prihodnosti evropske integracije; meni, da bi moral biti cilj evropskega dialoga, o rezultatih katerega se ne bi smelo vnaprej soditi, pojasniti, poglobiti in demokratizirati soglasje o Ustavi in obravnavati kritike ter poiskati rešitve za primere, v katerih pričakovanja niso bila izpolnjena;
11. pozdravlja začetke široke razprave o smeri politike Unije, vendar poudarja, da mora razprava potekati v okviru premagovanja ustavne krize in da morajo biti politične določbe na ravni EU neposredno povezane s pravili, pooblastili in postopki institucij EU ter s pristojnostmi, ki jih države članice prenesejo na EU, in morajo opredeliti vprašanja, ki so skupna vseh Evropi;
12. predlaga, da je novi demokratični dialog treba voditi in usklajevati po vsej Uniji, strukturiran pa mora biti po skupnih temah in realističnih stopnjah glede na dogovorjeni okvir za ocenjevanje, oblikovan pa tako, da vodi h ključnim političnim odločitvam;
13. vztraja, da mora javna razprava potekati tako v Evropskem kot tudi v nacionalnem okviru; opozarja, da ozko osredotočene nacionalne razprave ne doprinejejo veliko k spremembi nacionalnih stereotipov in da bi vsiljen dialog brez političnih ciljev postal nejasen, celo prazen, kar bi povečalo nezadovoljstvo evropskih državljanov;
14. predlaga, da bi morali Evropski parlament in nacionalni parlamenti skupaj organizirati konference – „parlamentarne forume“ –, da bi spodbudili razpravo in postopoma oblikovali potrebne politične zaključke; druge institucije EU bodo povabljene k sodelovanju na forumih;

Četrtek, 19. januar 2006

15. priznava, kako zelo pomembno je, da Evropska unija, zlasti pa Parlament, prepreči ponovno zaustavitev ustavnega postopka; zato se zavezuje, da bo imel vodilno vlogo v evropskem dialogu, v sodelovanju z nacionalnimi parlamenti, zlasti z objavo „evropskih dokumentov“ o vsaki pomembni temi za Unijo, ki se lahko uporabijo kot skupni evropski model za nacionalne razprave in ki bi jih bilo treba skupaj s prispevki nacionalnih parlamentov uporabiti kot podlago za posvetovanja parlamentarnih forumov;

16. priznava, da je strateškega pomena, da politične institucije spodbujajo dejaven odnos medijev (zlasti televizije, tiska in lokalnih radijskih postaj) in da si zagotovijo njihovo sodelovanje pri oglaševanju in krepitevi razprave;

17. predlaga, da bi prvi medparlamentarni forum sklicali spomladi 2006, pred junijskim zasedanjem Evropskega sveta, da bi slišali tako nacionalne kot evropske poslance, s ciljem oblikovanja obsežna priporočila Evropskemu svetu o tem, kako naj Unija ravna, da bo našla pot iz krize;

18. predlaga, da bi moral prvi parlamentarni forum določiti omejeno število prednostnih vprašanj o prihodnosti Evrope in upravljanju Unije, ki jih je treba obravnavati na naslednjih forumih in v široki javni razpravi, in sicer:

— kaj je cilj evropske integracije?

— kakšno vlogo bi morala imeti Evropa v svetu?

— kakšna je prihodnost evropskega socialnega in gospodarskega modela glede na globalizacijo?

— kako definirati meje Evropske unije?

— kako povečati svobodo, varnost in pravičnost?

— kako financirati Unijo?

19. meni, da se bodo z obširno razpravo o teh temeljnih vprašanjih odprle nove perspektive za evropsko integracijo in pripravil prostor za reforme skupnih politik na področjih, kjer obstajajo nesoglasja;

20. hkrati meni, da se lahko z evropskim dialogom ustavno krizo premaga le, če so vanj vključene vse institucije EU ter državni in regionalni parlamenti, lokalna oblast, politične stranke, socialni partnerji, civilna družba, akademska skupnost in mediji; v zvezi s tem poudarja posebno vrednost praktičnega prispevka Evropskega ekonomsko-socialnega odbora in Odbora regij;

21. državam članicam naroča, naj s pomočjo Komisije na nacionalni, regionalni in lokalni ravni organizirajo številna javna srečanja in razprave v medijih o prihodnosti Evrope — državljanske forume, ki obravnavajo sporazumno dogovorjene teme; poziva socialne partnerje in organizacije civilne družbe, da sodelujejo v teh razpravah;

22. pričakuje, da bodo politične stranke dale večji poudarek evropski dimenziji tako v notranjih razpravah kot volilnih kampanjah;

23. bi z veseljem sprejel peticije državljanov, ki prispevajo k oblikovanju razprave;

24. poziva Unijo, naj da precej večjo prednost politiki kulture in izobraževanja, da bi s tem udejanjila geslo Ustave „enotnost v različnosti“;

25. poudarja, da evropski dialog brez ustreznega financiranja ne bo mogoč;

Četrtek, 19. januar 2006

26. predlaga, da je zaključke v zvezi z obdobjem za razmislek treba oblikovati v drugi polovici leta 2007 in da se na tej stopnji sprejme jasna odločitev o tem, kako v prihodnje ravnati glede Ustave;
27. pozdravlja izjavo nemške vlade, da namerava med svojim predsedovanjem Svetu v prvi polovici leta 2007 sprejeti pobude glede postopka ratifikacije Ustave;
28. ugotavlja, da ima Unija teoretično na voljo številne možnosti: lahko povsem opusti projekt ustave, nadaljuje s poskusi ratifikacije sedanjega besedila v nespremenjeni obliki, pojasni ali dopolni sedanje besedilo, na novo uredi in/ali spremeni sedanje besedilo, da bi ga izboljšala, ali pa ga napiše povsem na novo;
29. meni, da bi predstavljala pozitiven izid obdobja za razmislek ugotovitev, da se sedanje besedilo lahko ohrani, pri čemer bi to bilo možno le z znatnimi ukrepi, s katerimi bi pomirili in prepričali javno mnenje;
30. pozdravlja načrte avstrijskega predsedovanja Svetu, da predstavi zemljevid poti za obdobje za razmislek ter za prihodnost ratifikacijskega procesa na splošno;
31. poziva člane Evropskega sveta, naj sprejmejo tako osebno kot skupno odgovornost za uveljavitev Ustave za Evropo, in vztraja, da morajo v večji meri usklajevati vsebino in časovni razpored nacionalnih kampanj in državljanom pokazati dokaze svoje politične volje in medsebojne solidarnosti;
32. je seznanjen z „Načrtom D za demokracijo, dialog in debato“ (KOM(2005)0494), ki ga je pripravila Komisija, vendar jo poziva, naj poleg svoje komunikacijske strategije pokaže odločno politično zavezo, da pomaga Uniji premagati trenutne ustavne težave;
33. poudarja, da morata Romunija in Bolgarija sodelovati pri vseh zgoraj omenjenih dejavnostih;
34. poziva združenja in organizacije civilne družbe, naj vključijo začetek veljavnosti Ustave med prednostne naloge za pogovor in razpravo;
35. v vsakem primeru zahteva, da si je treba močno prizadevati, da bo Ustava začela veljati leta 2009;
36. naroča svojemu Odboru za ustavne zadeve, naj spremlja obdobje za razmislek, zlasti kar zadeva pripravo parlamentarnih forumov in delovnih dokumentov („evropski dokumenti“), povzetek institucionalnih razprav in razprav državljanov, sklepe in predloge za ukrepe, ki bi lahko iz njih izvirali;
37. v tem duhu prosi Odbor za ustavne zadeve, naj tesno sodeluje z vsemi ostalimi odbori, ki so neposredno zainteresirani za pripravo parlamentarnih forumov in delovnih dokumentov zanje;
38. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji, nacionalnim in regionalnim parlamentom držav članic, Odboru regij, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru, nekdanjim članom Evropske konvencije ter parlamentom in vladam držav pristopnic in kandidat.
-